

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

## ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. στ΄, 31-36)  
1 Οκτωβρίου 2017

Στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή ο Κύριος όμιλει για την έντολή της αγάπης, προτρέποντάς μας να συμπεριφερόμαστε στους συναθρώπους μας όπως ακριβώς επιθυμούμε να συμπεριφέρονται κι αυτοί σε μας. Είναι προϋπόθεση, μας λέει, αν θέλουμε οι άνθρωποι να μας αγαπούν, να μας σέβονται και να μας συγχωρούν, τότε κι εμείς πρώτοι να συμπεριφερόμαστε έτσι.

Αν αγαπάτε, διευκρινίζει, αυτούς που σας αγαπούν, όπως κάνουν οι αμαρτωλοί, και κάνετε καλό μόνο σε εκείνους που σας φέρονται καλά, τότε μέσα σας δεν υπάρχει η χάρις του Θεού. Αν δανείτε σ' εκείνους από τους οποίους περιμένετε να έχετε απολαβές, όπως κάνουν οι αμαρτωλοί, τότε η αγάπη γίνεται δοσοληψία και η φιλανθρωπία ιδιοτέλεια. Γι' αυτό, πάλι μας προτρέπει, να αγαπάτε τους έχθρους σας και να πράττετε το αγαθό και να δανείτε χωρίς να περιμένετε ανταπόδοση, και τότε ο μισθός σας θα είναι πολὺς και θα εἴσθε γνήσια παιδιά του Θεού, αφού ο ίδιος εὐεργετῆ ακόμα και τους ἀχάριστους και πονηροὺς ἀνθρώπους.

Με τους λόγους αυτούς ο Κύριος ἀναλύει πρακτικὰ τι σημαίνει η αγάπη πρὸς τὸν πλησίον, και τὴν διαστέλλει ἀπὸ κάθε ἐνέργεια πὸ ἀποβλέπει στὸ συμφέρον μας. Ἡ αγάπη δὲν εἶναι γιὰ τὸν Χριστὸ μία κίνηση πὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἄλλων γύρω μας, ἀλλὰ ἀντλεῖ τὴν καταγωγὴ της και τὴ δύναμή της ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Θεό. Γι' αὐτὸ και ἡ νέα ἐντολή, ἡ μοναδικὴ ἐντολή τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἶναι τὸ «Αγαπάτε ἀλλήλους», καθὼς σ' αὐτὴ στηρίζονται και ὁ Νόμος και οἱ Προφῆτες, και κάθε ἔκφραση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Γι' αὐτὸ και ὁ Κύριος δίνει σαφῆ ἐντολή θέλοντας νὰ διεγείρει τὴν ψυχὴ μας πρὸς τὴν πραγμάτωση τῆς ἀληθινῆς κοινωνίας με τὸν πλησίον, μας λέει πὼς σημάδι ὅτι εἴμαστε γνήσιοι μαθητές του εἶναι ὄχι ἡ θαυματουργία ἀλλὰ ἡ αγάπη. Δὲν ζήτησε ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους νὰ κάνουν σημεῖα και θαύματα, παρόλο πὸ ὁ ἴδιος τοὺς ἔδωσε αὐτὴ τὴν δωρεὰ και χάρι, ἀλλὰ ταυτίζει τὴν αγάπη πρὸς τὸν πλησίον με τὴν αγάπη πρὸς τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Ἐπεινάσα, μας λέει, και μοῦ δώσατε νὰ φάω. Και τοῦτο, ἐπειδὴ συνδέεται ἡ αγάπη πρὸς τὸν πλησίον και ἡ αγάπη πρὸς τὸν Θεό.

Δὲν εἶναι σπάνιο φαινόμενο, μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἀτέλεια και ἀδυναμία μας, και ἔχοντας ἀνάγκη νὰ εἰσπράξουμε τὴν αγάπη τῶν συναθρώπων μας, νὰ ἀντιλαμβανόμεστε τὴν αγά-

πη ως μιὰ κίνηση συναισθηματική, πὸν περιορίζεται σὲ στενὸ κύκλο ἀνθρώπων γύρω μας, καὶ συχνὰ μεταβάλλεται ἀνάλογα μὲ τὴ συμπεριφορὰ τους. Ὅμως γιὰ τὸν Χριστὸ ἡ ἀγάπη εἶναι κοινωνία προσώπων καί, ἐπειδὴ ὡς κοινωνία προσώπων καὶ ὡς σχέση ἐνότητας μὲ τὸν συνάνθρωπο καὶ μὲ τὸν Θεὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει μὲ ὄρους ἰδιοτελεῖς, τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς γνώρισμα δὲν εἶναι ἡ ἀντιπροσφορὰ ἀλλὰ ἡ προσφορὰ δίχως ἀνταλλάγματα. Πιὸ ἀπλᾶ, ἂν περιμένουμε ὅλοι μας πρῶτα οἱ ἄλλοι νὰ μᾶς φερθοῦν μὲ ἀγάπη, ὥστε κι ἐμεῖς νὰ πράξουμε ἀνάλογα, τότε μοιραῖα οἱ ἄνθρωποι ἀποξενωνόμαστε μεταξύ μας, κλεινόμαστε στὴ φυλακὴ τοῦ ἐγὼ μας καὶ ζοῦμε ἀπὸ τώρα τὴν ἀπομόνωση, πὸν εἶναι ἡ Κόλαση.

Ἡ κοινωνία σήμερα χαρακτηρίζεται, ὅσο ποτέ, ἀπρόσωπη, οἱ ἄνθρωποι ὡς μονάδες, ζοῦμε ἀπομονωμένοι, σκυθρωποί, δίχως ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν πλησίον, δίχως πραγματικὴ ἀγάπη καὶ χαρὰ μέσα μας.

Ἐξοδο φυγῆς ἀπὸ τὴν κόλαση τῆς καθημερινότητας ἀποτελεῖ ἡ προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ, σήμερα, νὰ περάσουμε ἀπὸ τὴν παθητικὴ ἐγωιστικὴ στάση στὴν ἐνεργητικὴ καὶ πραγματικὴ ἔκφραση τῆς ἀγάπης, πὸν προσφέρει καὶ προσφέρεται καὶ θυσιάζεται χωρὶς ὄρους, ὅπως ἔκανε ὁ Ἰδιος, φωτίζοντας τὴν προοπτικὴ τῆς ὄντως Ζωῆς καὶ τῆς ἀνάστασης πὸν χρειαζόμαστε. Ἀμήν.

[dkpdf-button]